

Zu Platon.

Bei Plat. Polit. IX 571 λέγεις δὲ καὶ τίνας, ἔφη, ταύτας (sc. τὰς ἐπιθυμίας); τὰς περὶ τὸν ὕπνον, ἦν δ' ἐγώ, ἐγειρομένας, ὅταν τὸ μὲν ἄλλο τῆς ψυχῆς εὐδῆ, ὅσον λογιστικὸν καὶ ἡμερον καὶ ἄρχον ἐκείνου, τὸ δὲ θηριῶδες τε καὶ ἄγριον, ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθέν, σκιρτᾷ τε καὶ ἀπωσάμενον τὸν ὕπνον ζητῆ ἰέναι καὶ ἀποπιμπλάναι τὰ αὐτοῦ ἦθη· οἴσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιούτῳ τολμᾷ ποιεῖν, ὡς ἀπὸ πάσης λελυμένον τε καὶ ἀπηλλαγμένον αἰσχύνης καὶ φρονήσεως. μητρί τε γὰρ ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι, ὡς οἶεται, οὐδὲν ὀκνεῖ ἄλλῳ τε ὄψου ἄνθρώπων καὶ θεῶν καὶ θηρίων κτλ. sehe ich keine Möglichkeit den Worten ὡς οἶεται einen Sinn zu entlocken und scheint mir in οἶεται in Folge eines alten Verderbnisses Οἰδίπους zu stecken. Wie nahe dem Platon der Hinweis auf das Beispiel des Oedipus lag,

zeigen ausser den im Hermes Bd. X 467 sq. besprochenen Zeugnissen der späteren Litteratur, zu welchen noch Lucian de merc. cond. § 41 hinzuzufügen ist, Stellen wie Andoc. de myst. § 129 τίς ἂν εἶη οὗτος; Οἰδίπους ἢ Αἴγισθος; Arist. Eccl. 1040 μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἶης ἢ γυνή· | ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον | τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε, endlich Platon selbst Nom. VIII 838 ὅταν ἢ Θυέστας ἢ τινὰς Οἰδίποδας εἰσάγωσιν ἢ Μακαρέας τινὰς ἀδελφαῖς μιχθέντας. An unserer Stelle aber scheinen dem Platon geradezu die Worte vorgeschwebt zu haben, welche Sophokles der Iokaste zur Beruhigung des Oedipus in den Mund legt, Oed. Tyr. 980 σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. | πολλοὶ γὰρ ἤδη κἂν ὀνειράσιν βροτῶν | μητρὶ ζυνευνάσθησαν.

Kiel.

Richard Förster.